

DNB schaadt deelnemers pensioenfondsen met afdwingen van schaalvergroting

Koester betrokken fondsbestuurders die ook zorgplicht voelen voor mensen na hun dienstverband

Martijn Euverman

DNB verhoogt de druk op pensioenfondsen om ermee te stoppen. Dat is enkel in het belang van DNB zelf. Het toezicht op een paar heel grote pensioenfondsen is immers veel eenvoudiger dan het toezicht op 400 pensioenfondsen. De deelnemer is helemaal niet gebaat bij deze schaalvergroting. DNB zou in het belang van deelnemers moeten denken en niet in het belang van zichzelf.

DNB heeft de laatste jaren flink wat steken laten vallen. Denk daarbij alleen maar aan SNS, DSB-bank en de Icesave-affaire. Er is een paar miljard aan belastinggeld naar banken gestroomd om ze overeind te houden. Er is DNB alles aan gelegen om niet weer in het beklagdenbankje terecht te komen. In plaats van de boel bij banken weer goed op orde te krijgen heeft DNB haar pijlen gericht op pensioenfondsen.

Ik wijs er nog maar even op dat pensioenfondsen stichtingen zijn zonder winstoogmerk, waar geen excessieve bonussen worden betaald aan bestuurders. Stichtingen waar geen cent belastinggeld naartoe is gegaan om ze overeind te houden, waar de totale kosten minder bedragen dan 1% van het balanstotaal en waar het vermogen groter is dan ooit tevoren.

Juist de organisaties waar excessief toezicht niet nodig is gebleken, liggen nu onder het vergrootglas. Pensioenfondsen zijn meer tijd kwijt aan het beantwoorden van vragenlijstjes van DNB dan aan het maken van een weloverwogen beleid. DNB heeft onlangs zelfs een aantal pensioenfondsen ontboden om te komen uitleggen waarom die fondsen nog steeds bestaan. Zij worden verplicht om onderzoek te doen naar hun eigen bestaansrecht. Niet omdat ze dat zelf ver-

standig achten maar omdat DNB dat op basis van een paar algemene kentallen heeft geconcludeerd. Het doel heiligt de middelen.

Saillant detail: de ongebreidelde groei van het aantal medewerkers bij de toezichthouder leidt er ook toe dat de toezichtkosten de laatste jaren meer dan verdrievoudigd zijn — en het einde is nog niet in zicht. Deze kosten worden volledig gedragen door de pensioenfondsen zelf en vervolgens stelt DNB kritische vragen bij dezelfde fondsen over het feit dat de kosten zijn toegenomen. Wie

houdt er toezicht op de toezichthouder?

Het slechte nieuws is dat het doel wel wordt bereikt: het aantal pensioenfondsen neemt af. Als dat vanuit het pensioenfonds of de direct betrokken werknemers- en werkgeversorganisaties komt dan is dat prima. Steeds vaker echter wordt het excessieve toezicht als reden aangevoerd. Daardoor kost het besturen van een pensioenfonds eenvoudigweg te veel tijd en te veel geld. Het kind wordt met het badwater weggegooid.

Dat schaalvergroting niet in het belang is van de deelnemers is al meer-

malen aangetoond. Het rendement van de grootste fondsen is lager en de doorgevoerde kortingen en kosten zijn hoger. Dat is nota bene te herleiden uit onderzoeken van DNB zelf. Pensioenfondsen worden bestuurd door betrokken werknemers- en werkgeversvertegenwoordigers die ook zorgplicht voelen voor medewerkers na het einde van het dienstverband. Laten we daar zuinig op zijn.

Martijn Euverman is partner bij Sprenkels & Verschuren.